

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra LUFTSKIPPEREN OG ATHEISTEN ET DIGT (1852)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319432015792/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

Men ligefor, hvor Fiskerleiet laa,
Hvor hele Kysten som af Hytter vrimled,
En Mængde Mennesker der sammen stinled,
Som Allesammen, baade Stor' og Smaa,
Ret som om Hovedet paa Alle svimled,
Med Haanden over Brynet opad saae;
Saa det var tydeligt, dem stak i Øie
Ballonen, med hvis Flugt de fulgte næie.

See -- talte Montechrist, mod Anton vendt,
Der stod og stirred med en taaget Pande --
Naar eengang Livets Reise vi har endt,
Som denne Nats, og over Dødens Vande
Vi nærme os de ubekjendte Strande,
Og staae, som her, med Blikket fremad sendt:
Mon da saa lys en Udsigt vi vil finde?
Mon da saa lillig Morgensol vil skinne?

Og naar saa Evighedens Kyst opdages,
Naar Paradsets Lande ligge nær,
Mon af de Himmelske vi da modtages,
Som af de Jordiske vi hilses her?
Mon strax imøde vi af Venner drages,
Og gribes af en Haand, som er os kjær,
For efter Relsen, der var saa urolig,
At føres til et Hjem i Fredens Bolig?

O Ven! Hvo nærer ikke dette Haab?
For dette Haab lad Vinens Draaber blinke,
Og før os Paradsets Kyster vinke,
Lad Hjertet det indvie med sin Daab!
Her saaes med Anton han begejstret klinkke,
Og som de drak, et vældigt Hurraraab
(Thi just i Landet ind Ballonen svæved)
Langs hele Kysten rungende sig hæved.

Et gunstigt Omen! Luftens Søn udbrød,
Som knap fik Tid for Hilsenen at takke,
Idet med Fanestangen paa sin Nakke
Til Hattesving Pistolen han afskød;
Thi nu det gjaldt om hurtig ind at pakke,
Trods al den Jubel, der forneden lød,
Og langs ad Veien hen Ballonen fulgte,
Indtil de fjerne Høie heelt den fulgte.